

Demkó Kálmán dr.: A magyar orvosi rend története tekintettel a gyógyászati intézmények fejlődésére Magyarországon a XVIII. század végéig (Budapest, 1894) II. Az Árpádházból származott királyok kora 1000-1301a) Orvosok. 98. oldal.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/KlasszikusOrvosiKonyvek_056/?pg=85&layout=s

„Nálunk azonban az 1279-iki budai zsinat a papoknak csak az égetéssel és vérzéssel járó sebészi műtétek végzését tiltotta.”² Weszprémi Cent. II. Pars. 1. 181. Raas 204.

SIRAI, Nancy: Medieval and Early Renaissance Medicine. An Introduction to Knowledge and Practice. Chicago, 1990. 44. oldal.

FEDELES Tamás: Egy németalföldi orvosdoktor a középkori Magyarországon.

In:

FEDELES Tamás: Püspökök, prépostok, kanonokok. Fejezetek Pécs középkori egyháztörténetéből. (Capitulum V.) Szeged 2010. 42. oldal.

HARASZTI Szabó Péter – KELÉNYI Borbála: Tanult orvosok a Magyar Királyságban. Gerundium. Egyetemtörténeti Közlemények 7 2016. 41.

http://real.mtak.hu/63415/1/4_HARASZTI_SZABO_PETER_KELENYI_BORBALA_u.pdf

„Bár az európai orvoslás kezdetei a szerzetesi közösségekhez köthetők, később kiszorultak az egyetemi képzésekről a sebészeti beavatkozásokat tiltó rendelkezések miatt. Már a 877-es regensburgi zsinat eltiltotta a papokat az orvosi tudomány művelésétől,⁵ melyet számos későbbi zsinati határozat erősített meg, legalábbis, ami a sebészi feladatokat illeti.⁶ Magyarországon az 1279-es budai zsinat a papoknak csak az égetéssel és vérzéssel járó sebészi műtéteket tiltotta.⁷”

⁵ Mayer Ferenc Kolos, Az orvostudomány története: orvosok és a kultúrtörténelem művelői részére, Budapest, 1927, 56. oldal.

⁶ Az 1130-as clermonti zsinat a szerzeteseket, 1131-ben a reimsi zsinat a papokat tiltotta el a városi orvosi gyakorlattól. Ezt a gyakorlatot követte az 1139-es II. lateráni zsinat is, 1163-ban pedig a tours-i zsinat megtiltotta, hogy szerzetesek világi javak megszerzése érdekében orvosi gyakorlatot folytassanak. 1215-ben a IV. lateráni zsinat a felső papság számára tiltotta a sebészeti beavatkozásokat, 1219-ben pedig pápai határozat tiltotta a világi papoknak is, hogy orvosi tanulmányok végzése céljából távol tartsák magukat egyházi teendőik végzésétől. Schultheisz Emil, A szerzetesrendek és orvoslás = Uő, Az orvoslás kultúrtörténetéből, s. a. r.: Gazda István, Budapest, Piliscsaba, 1997, (Magyar Tudománytörténeti Szemle Könyvtára 8.), 144; Natalie Duin, Jenny Sutcliffe, Az orvoslás története, Budapest, 1993, 24. oldal.

⁷ Demkó Kálmán, A magyar orvosi rend története, Budapest, 1894, 98; Schultheisz Emil, A medicina Magyarországon a kezdetektől az orvosi kar

megalapításáig = Uő, Az orvoslás kultúrtörténetéből, i. m., 85; Fedeles Tamás, Egy németalföldi orvosdoktor a középkori Magyarországon, Orvostörténeti Közlemények 190 (2005), 188–189. oldal.